

Uagtet at Silben vistnok er den Fisk, hvis Fangst fra de tidligste Tider har havt størst økonomisk, ja verdenshistorisk Betydning, idet den ved sin periodiske Forekomst og Forsvinden snart har bragt de nordiske Folkesslag Rigdom og Lykke, snart fattigdom og Skuffelse, og uagtet altsaa denne Fisk fra Arriids Tid har været Gjenstand for almindelig Opmærksomhed, saa er dens Biologi endnu i den seneste Tid mærkværdig omtvistet. Selv vor berømte Ichthyolog, Professor Krøyer, opstiller Tvivl om Rigtigheden af de gængse Theorier om Aarsagen til Silbens forskellige Størrelser i Atlanterhavet og i Østersøen, ja endog om Fiskjellen paa Baarsilden og Østfild, og formener endog, at det kunde være samme Art Silb, der optræder legende til to forskellige Tider af Aaret, paa hvilke den fanges, naar den gaar mod Land for at udføre sin Forplantningsakt. Smidlertid egne netop vore snevre Farvande sig til videnskabelige Undersøgelser over denne Fisk, der vanskelig kan kontrolleres i de større Have, og saadanne Undersøgelser ere ogsaa iwaarkatte saavel af den svensk-norske som af den tydske Regjering, ja endog af denne sidste paa vort Østerritorium. For vort Lands Vedkommende er hidtil ikke Videre udrettet, og Forhaabningerne om en Forandring heri have nylig lidt et Knæk ved Cand. mag. Winthers Død, idet denne udmærkede og ihærdige Zoolog blandt Andet havde viist Silde-spørgsmaalet en særlig Opmærksomhed.

Smellem de herhjemme optrædende forskjelligartede Silb fjælnes saaledes Cand. mag. Winther 3 Arter, nemlig den Nord fra kommende store Silb, der rimeligvis har sit Hjem i Kattegattet og Nordsøen og leger om Østeraaret, hvorfor den da søger ind imellem Dernes flattere Bunde for at gyde den Sonden fra kommende mindre Silb, der hører hjemme i Østersøen, men ligeledes leger om Østeraaret og derfor fanges paa samme Aarstid, og endelig den i Sund og Beltet hjemmehørende Standfisk, nemlig Baarsilden, der er den mindste af de 3 Arter, leger om Foraaret og fanges fra Sien gaar bort til Mai Maaned, mest i Bundgarn langs Kysterne, hvorimod Østeraarsilden mest fanges i Driugarn og bundsatte Næringer o: Driugarn, der fættes fast dybere i Vandet. Efter endt Leg vende saa Sildearterne tilbage til deres respektive Hjemsteder.

Disse Theoriens Rigtighed bekræftes af mange Fakta, blandt andre saaledes af den Maade, hvorpaa Silbene gaa i Garnene om Østeraaret, idet man ved at iagttage, paa hvilken Side af de tværs over Farvandene udspændte Garn, at Silben sætter sig fast, kan verificere Retningen af dens Vandring.

Den Silb, der altsaa hører hjemme i Østersøen og i vore egne Farvande, ville vi altid kunne gjøre Regning paa til Fangst, saalænge den ikke bliver opffisket, hvilket der ikke er Grund til at nære nogen videre Frygt for; den Nord fra kommende Silb kan derimod nok tænkes at kunne variere i Mængden, og ligesom der vistnok Intet er til Hinder for, at den engang kan komme tilbage i de enorme Masser, som bogstavelig grødfyldte Drefund for et halvt Aartusind siden, saaledes kan den nuværende sammenlignelsesvis ringe Masse naturligvis ogsaa aftage yderligere. Men herpaa er dog de mindre gode Fiske iaar intet Forbud, da Silbens sene Forekomst og deraf følgende kortere Ophold i Farvandet og ringere Fangst finder sin naturlige Forklaring i den stærke Østersommervarme, der herskede herhjemme ifjor. Vandet var som en Følge heraf endnu i hele September saa grødet og opfyldt af Tang, at Fiskerne nødvendigvis maatte faae mere Tang end Fisk i deres Garn, ligesom det ikke er urimeligt at antage, at Sildestimerne under disse Forhold have foretrukket at opholde sig nordligere og dybere i Vandet i de kjøligere og renere Lag, hvorhen Driugarnene ikke have kunnet naa dem, og den med friskere og mere salt Vand forvænte Kattegatsild har vistnok for en stor Del forsvaaret at gaa saa sydlig som sædvanlig for at yngle. Naar hertil saa kommer en Kombination af uheldige Veirforhold med det for Sildebasket gunstige Maanemørke og heldigere Veirforhold med det ugunstige Maanefin, saa ses det, at et Østeraarsfiskeri godt kan slaa seil af tilskæde, hvoradif optrædende, Aarsager, uden at man behøver at frygte nogen Afgang i Sildens Afstrømning.

En let forklarlig Følge af det foregaaende Mars (1877) gode Sildebiske var, at Fiskerne samlede tidligt — midt i August — paa Fiskepladserne for ikke at udsætte sig for at gaa Slip af en eventuel tidlig Begyndelse af Fangsten, men da Fiskeriet først begyndte at give lidt Udbytte midt i September, have altsaa de fleste Fiskere ligget stille i Havnene i en Maanedstid og tæret forud paa den forventede Fortjeneste. For de Fiskere, der haade deres Hjem i Nærheden af Afsejningshavnene, er Rabet ikke saa stort, da de kunne tage hjem og syse i Hjemmet, indtil Fangsten begynder, men for dem, der komme langveis fra, som t. Ex. for Sundbaadene, der ligge i Korsør, falder Ventetiden lang og Veien til Kroen kort. En eventuel Statsautoritet i Fiskerifager bør søge at paavirke de ambulante Sildebiskere saaledes, at de ikke forlade Hjemmet, førend Fiskeriet virkelig med Fordel kan begyndes, og dette rygtes hurtigt.

I forskjellige Afhandlinger i „Tidskrift for Fiskeri“, saaledes af de Herrer Cand. Winther og Cand. Collin samt Lærer Brammer er der givet Oplysninger om Arten og Dimen-